

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/831/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514202464
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514202464.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 proti odporcovi H. G., bytom X. H. nad Y., Z. XXXX/X, v konaní zastúpenému JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom, so sídlom Trenčín, Hodžova 53, o zaplatenie 593,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/209/2014-58 zo dňa 09.04.2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa v sume 123,07 eur za trovy právneho zastúpenia a v sume 4,94 eur za iné trovy konania, a to všetko k rukám JUDr. Jána Šoltésa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 162,88 eur titulom trov právneho zastúpenia do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd uviedol, že právny predchodca navrhovateľa /Consumer Finance Holding, a.s., IČO 35 923 130/ sa podaným návrhom došlým súdu dňa 17.03.2014 proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 593,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 593,73 eur od 21.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o pôžičke č. 11306509 zo dňa 12.05.2009 poskytol odporcovi pôžičku vo výške 846,04 eur na zakúpenie spotrebného tovaru a odporca sa zaviazal splácať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto povinnosť si odporca neplnil, preto právny predchodca navrhovateľa dňa 14.01.2011 listom - predžalobnou upomienkou vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Ku dňu podania návrhu odporca zaplatil právnemu predchodcovi navrhovateľa sumu vo výške 244,05 eur. Keďže sa odporca dostal do omeškania so zaplatením peňažného záväzku, právny predchodca navrhovateľa si uplatnil zákonné úroky z omeškania. Na základe návrhu navrhovateľa súd uznesením č.k. 10C/209/2014-28 zo dňa 13.08.2014 pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa na miesto doterajšieho navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s., IČO 35 923 130 vstúpil ako navrhovateľ spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, IČO 35 831 154 z dôvodu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ podaním došlým súdu dňa 09.04.2015 vzal návrh sčasti späť a súd uznesením konanie o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania vo výške 90,39 eur sčasti zastavil z dôvodu, že odporca dňa 18.08.2014 mal uhradiť navrhovateľovi 684,12 eur. Predmetom konania zostala časť úrokov z omeškania v celkovej výške 103,17 eur za obdobie od 23.01.2011 do 18.08.2014. Tu súd vykonal dokazovanie, ktorého výsledky posúdil podľa § 2 písm. a), b), c), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 až 4, § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších

predpisov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. Dňa 12.05.2009 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom. Predmetom konania boli už len úroky z omeškania výške 103,17 eur za obdobie od 23.01.2011 do 18.08.2014. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v postavení spotrebiteľa na daný zmluvný vzťah sa aplikuje právna úprava o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - navrhovateľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - odporcom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd bol toho názoru, že poskytnutie spotrebiteľského úveru na základe zmluvy, ktorá neobsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z, znamená poskytnutie úveru bezúročne a bez poplatkov a sankcií. V zmluve o úvere absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch spája právo navrhovateľa ako dodávateľa požadovať späť len poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov a povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov, bez úrokov a bez poplatkov. Tu potom navrhovateľ nie je oprávnený zo zmluvy požadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenie - úroky obsiahnuté v zmluve, poplatok za omeškanie, poistenie a pod.. V danom prípade v zmluve chýbajú najmä náležitosti určené v § 4 ods. 2 písm. e), i) a j) zákona 258/2001 Z.z.. Pre absenciu týchto náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z.. Vychádzajúc z uvedeného vznikla odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľovi len hodnotu poskytnutého úveru. Vzhľadom k tomu, že do skončenia dokazovania navrhovateľ neosvedčil ani základnú náležitosť zmluvy, koľko finančných prostriedkov požičal odporcovi, nebolo možné ani posúdiť, či odporca sa dostal do omeškania s platením istiny. Ak by aj v čase podania žaloby odporca nemal uhradenú nejakú časť istiny, namieste by bolo potrebné sa zaoberať aj námietkou premlčania a to najmä pri splátkach, ktoré boli splatné tri roky pred podaním návrhu. Aj v tomto prípade je však potrebné vychádzať z istiny, ktorej výška zostala neznámou veličinou. Z týchto dôvodov súd návrh zamietol v celom rozsahu. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 1 a 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v zmysle § 137 O.s.p. a § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v celkovej sume 162,88 eur.

Proti tomuto rozsudku do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania účastníkov nie je správne. V prejednávanej veci vzal späť svoj návrh v časti o zaplatenie 593,73 eur z dôvodu jej uhradenia odporcom po podaní návrhu dňa 18.8.2014. Súd následne v tejto časti konanie zastavil. Navrhovateľ je toho názoru, že zastavenie konania v uvedenej časti zavinil svojim správaním odporca a to zaplatením žalovanej pohľadávky počas súdneho konania. O náhrade trov konania tak malo byť rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. a na ich náhradu mal byť správne zaviazaný odporca. Skutočnosť, že odporca plnil na žalovanú pohľadávku navrhovateľa počas konania navrhovateľ súdu prvého stupňa riadne pri čiastočnom späťvzatií svojho návrhu oznámil. Súd prvého stupňa však túto informáciu neoveril. Návrh podaný navrhovateľom tak bol dôvodný, čo ostatne osvedčil svojim správaním aj samotný odporca. Na základe toho navrhol navrhovateľ, aby súd jeho odvolaniu vyhovel a odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť mu náhradu trov konania za nevrátený krátený súdny poplatok v konaní pred súdom prvého stupňa, za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci á 38,17 eur /prevzatie a príprava zastúpenia, písomný návrh na začatie konania, písomná úprava petitu/ + 3 x režijný paušál á 8,39 eur + 20 % DPH.

Odporca k odvolaniu navrhovateľa písomne uviedol, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu navrhovateľom a následnému zastaveniu konania nedošlo z dôvodu uhradenia žalovanej istiny ale z dôvodu podaného odporu proti platobnému rozkazu. Tomu nasvedčuje aj čas 8 mesiacov, ktoré uplynuli od údajného uhradenia istiny do čiastočného späťvzatiu návrhu. Okrem toho výrok napadnutého rozsudku o náhrade trov konania vychádza z toho, že na zostávajúcej časti návrhu navrhovateľ trval a tento bol zamietnutý.

Súd prvého stupňa napokon v odôvodnení rozhodnutia o veci samej uviedol, že úver poskytnutý odporcovi bol bez úrokov a bez poplatkov pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy a že aj po skončení dokazovania zostala výška istiny úveru neznáma. Navrhovateľ by teda nemohol byť úspešný ani v konaní o zaplatenie istiny, ktorú časť vzal späť. Vzhľadom na uvedené navrhol odporca, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

V predmetnej právnej veci si navrhovateľ dňa 17.03.2014 návrhom na začatie konania uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie 593,73 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 593,73 eur od 21.03.2011. V priebehu konania navrhovateľ podaním došlým súdu prvého stupňa dňa 09.04.2015 vzal návrh sčasti späť o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania vo výške 90,39 eur z dôvodu, že odporca dňa 18.08.2014 mal uhradiť navrhovateľovi 684,12 eur. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 10C/209/2014-56 zo dňa 09.04.2015 konanie v časti o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania v sume 90,39 eur pre späťvzatie návrhu navrhovateľom zastavil. Predmetom konania zostala časť úrokov z omeškania v celkovej výške 103,17 eur za obdobie od 23.01.2011 do 18.08.2014. O tejto časti súd rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolací súd dospel záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania účastníkov v napadnutom rozsudku bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci. S ohľadom na výsledok konania v predmetnej právnej veci bolo namieste pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikovať § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Podstatným pre rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov v predmetnej právnej veci je posúdenie zastavenia konania v časti o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania v sume 90,39 eur pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Navrhovateľ vzal späť svoj návrh v uvedenej časti s odôvodnením, že odporca mu túto časť uplatneného nároku zaplatil v priebehu konania. Právny zástupca odporcu síce na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 09.04.2015 rozporoval, že by odporca plnil uvedenú sumu na nárok navrhovateľa uplatnený v tomto konaní s odôvodnením, že odporca má uzatvorené viaceré obdobné zmluvy. O tomto tvrdení však žiadny dôkaz nepredložil a ani v konaní nevyšlo najavo, že by odporca mal s navrhovateľom uzatvorené aj iné zmluvy okrem tej, z ktorej si nárok uplatňoval v tomto konaní. Odvolací súd je preto toho názoru, že je dôvodné sa domnievať, že odporca po začatí konania planil na nárok uplatnený navrhovateľom v tomto konaní.

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania môže spočívať napr. v tom, že bol podaný návrh na začatie konania vo veci, v ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol podaný návrh na začatie konania proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania a pod. Zavinenie zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania. Podľa druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. však je povinný hradiť trovy konania odporca, ak bol návrh, ktorý bol podaný dôvodne, vzatý späť pre správanie odporcu vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa, pričom obidve tieto podmienky, t.j. dôvodnosť návrhu na začatie konania a správanie odporcu musia byť splnené súčasne. Dôvodnosť podania návrhu je tu treba znova posudzovať z hľadiska procesnej stránky veci, teda o dôvodnosti podaného návrhu je potrebné uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa. To znamená, že návrh je podaný

dôvodne najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania navrhovateľa uspokojí, a to aj vtedy, ak by uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ľarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu /petitu/. Pôjde teda o situáciu, kedy bola požiadavka navrhovateľa splnená neskorším správaním /konaním/ odporcu bez toho, aby o veci /meritórne/ rozhodol súd. Pritom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť.

Na základe uvedené je odvolací súd toho názoru, že v časti konania o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania v sume 90,39 eur pre späťvzatie návrhu navrhovateľom došlo k zastaveniu konania pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, ktorý svoj dôvodne podaný návrh v tejto časti zobral späť pre správanie sa odporcu po začatí konania, keď tento v uvedenej výške na uplatnený nárok navrhovateľa plnil. Sama skutočnosť, že v zostávajúcej časti posúdil konajúci súd prvého stupňa uplatnený nárok ako nedôvodný a uviedol, že úver poskytnutý odporcovi bol bezúročný a bez poplatkov na uvedenom nič nemení. Podstatné je len to, že odporca po podaní návrhu navrhovateľa plnil na uplatnený nárok, teda zachoval sa v intenciách žalobného petitu návrhu navrhovateľa. Navrhovateľ má preto v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v časti konania o zaplatenie 593,73 eur a úrokov z omeškania v sume 90,39 eur právo na náhradu trov konania proti odporcovi.

Na druhej strane v zostávajúcej časti návrhu navrhovateľa, o zaplatenie zostávajúcej časti úrokov z omeškania v celkovej výške 103,17 eur za obdobie od 23.01.2011 do 18.08.2014, súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 10C/209/2014-58 zo dňa 09.04.2015 návrh navrhovateľa zamietol. V tejto časti bol odporca teda nepochybne procesne úspešný a preto mu v tejto časti patrí v zmysle § 142 O.s.p. právo na náhradu trov konania.

Z hľadiska náhrady trov konania je potom potrebné po právnej stránke celú procesnú situáciu posúdiť podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že obaja účastníci konania boli v konaní úspešní len čiastočne a právo na náhradu trov konania je potrebné priznať tomu z účastníkov, ktorý bol v konaní pomerne úspešnejší a to nie celkom ale len v pomere jeho úspechu v konaní. Po takomto posúdení je zrejmé, že v konaní bol pomerne úspešnejší navrhovateľ a to v pomere 73,79 % /úspech navrhovateľa v zastavenej časti konania 684,12 eur - úspech odporcu v časti zamietnutého návrhu navrhovateľa 103,17 eur v pomere k predmetu konania 787,29 eur = 73,79 %/. Správne mal potom súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodnúť v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcu mal zaviazat' k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania v pomere 73,79 %.

Odvolací súd preto podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania účastníkov tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume v sume 123,07 eur za trovy právneho zastúpenia a v sume 4,94 eur za iné trovy konania, a to všetko k rukám jeho zástupcu JUDr. Jána Šoltésa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Priznaná suma 123,07 eur náhrady trov konania za trovy právneho zastúpenia predstavuje podiel 73,79 % z uplatnených trov právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa, ktoré predstavujú tarifnú odmenu 38,17 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 8,04 eur režijný paušál, tarifnú odmenu 38,17 eur za písomný návrh na začatie konania + 8,04 eur režijný paušál, tarifnú odmenu 38,17 eur za písomné čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa na začatie konania + 8,39 eur režijný paušál a 20 % DPH zo súčtu uvedených tarifných odmien a režijných paušálov, teda všetko spolu 166,78 eur / z čoho 73,79 % je 123,07 eur/. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta navrhovateľa bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vychádzajúc z tarifnej hodnoty sporu. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2014 a rok 2015, v ktorých boli úkony vykonané. Daň z pridanej hodnoty patrí advokátovi navrhovateľa podľa § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky.

Priznaná suma 4,94 eur náhrady trov konania za iné trovy pred súdom prvého stupňa predstavuje podiel 73,79 % z uplatnených trov navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa v sume 6,70 eur, čo je časť súdneho poplatku, ktorá nebola navrhovateľovi po späťvzatí návrhu na začatie konania vrátená z jeho zaplateného súdneho poplatku 35,50 eur z dôvodu krátenia podľa zákona o súdnych poplatkoch. Podiel 73,79 % zo sumy 6,70 eur je 4,94 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ si v rámci odvolacieho konania uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania za súdny poplatok, ktorý mal zaplatiť zo svojho odvolania. Žiadny takýto súdny poplatok však navrhovateľ podľa obsahu spisu neplatil. Keďže trovy odvolacieho konania, ktoré si navrhovateľ uplatnil k náhrade navrhovateľovi nevznikli, odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.